

2022-05-05

Skarasjön runt

Maj månads första torsdagsvandring kunde hälsa några vandrare som hållit strängt på karantänsreglerna åter. Välkomna i gänget igen! Idag fick vi instämna i Evert Taubes Sjösalavår för det var verkligen många blommor utslagna. Tack vare de kyliga nätter som varit förhärskande i både mars och april blommor nu allt på en gång: Lite tufsiga och medfarna hästhov, bleknande blåsippor – även röda, vitsippor och gullvivor i mängd, enstaka gökärt, blå violer – lens-appen säger sandviol, mandelblom och slån. Stigen utmed Skarasjöns södra strand krävde både vighet och varsamhet för att komma förbi fallna träd och taggiga nyponbuskar som gjorde vad de kunde för att snärja oss.

Vi rundade våtmarksområdet som uppkallats efter gården Järpsätter norr om vattnet. Förutom grågäss, sångsvanar och kanadagäss syntes tofsvipor och sånglärkor. En räv travade mellan vattenbrynet och gässen, som inte brydde sig. De tycktes vara för stora och för många för att behöva vara rädda. En ensam trana lyfte från ett fält och flög ut mot vattnet. Norr om våtmarken anslöt vi till Sörmlandsleden som ledde oss in i en mer kuperad blandskog. Vi fikade på en bergknalle med utsikt över våtmarken bevakade av en havsörn som svävade på termiken. På nästa bergshöjd var utsikten magnifik: flera master, Oxelösunds hamnkran och två glimtar av havet med horisont. Så småningom bar det utför på sina ställen med besked. Men ingen rördrom hördes den här gången.

